

ÀLEX ROVIRA
i
FRANCESC MIRALLES

CONTES PER TENIR VALOR

35 HISTÒRIES PER EMPØDERAR-TE
I SUPERAR LES ADVERSITATS

Il·lustracions de Gemma Capdevila

Estrella Polar

ÀLEX ROVIRA I FRANCESC MIRALLES

CONTES PER TENIR VALOR

Il·lustracions de Gemma Capdevila

Estrella Polar

*A la Pili Rey Pérez, que mostra en cada petit gest i acte
l'immens valor de l'amor.*

Àlex Rovira

*Als qui tenen el valor de no abandonar
els somnis de la seva infantesa.*

Francesc Miralles

© del text: 2021, Àlex Rovira i Francesc Miralles

© de les il·lustracions: 2021, Gemma Capdevila

© de la traducció: 2021, Maria Llopis i Freixas

© d'aquesta edició: 2021, Edicions 62, S. A.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Maquetació: Kim Amate

Tipografia de la coberta: David Sierra

Primera edició: novembre del 2021

ISBN: 978-84-1389-102-6

Dipòsit legal: B. 16.480-2021

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Índex

	L'esmorzar dels camps 4
1	La salvació dels eriçons 11
2	El secret de l'èxit..... 15
3	Quina crisi! 21
4	La porta del cor..... 24
5	El nen i el peix..... 28
6	L'habitació petita..... 32
7	Sopa de pedres 37
8	Quan Jesús va riure 42
9	La cornella i la gerra 46
10	Una estaca al glaç 50
11	Els macarrons de l'àvia 54
12	La pagesa cansada..... 58
13	Música celestial..... 63
14	L'enuig de l'Aina..... 68
15	Mides i Tàntal..... 74
16	Amor incondicional 81
17	La vaca famèlica 86
18	El regal del cor 92

19	La lliçó de la pigmea.....	96
20	Un enamorat a prova	100
21	On és l'oceà?.....	105
22	La Mei i la papallona	109
23	El viatger infeliç.....	116
24	El fruit de l'arbre.....	120
25	La joia perduda.....	125
26	Ferit per la fletxa.....	130
27	Les proves d'Edison	135
28	Els micos i els plàtans.....	139
29	La llavor del príncep.....	144
30	Un dibuix diví	151
31	Les flors i l'arròs de l'amor	155
32	Passos a la sorra	159
33	El so de la moneda	163
34	La història del gat poruc.....	167
35	El plantador de dàtils	171

LA SALVACIÓ DELS ERIÇONS

Junts, multipliquem el nostre valor

Una faula explica que, fa milions d'anys, el nostre planeta va viure una glaciació mai vista. El fred era tan intens que va deixar congelada bona part de la superfície terrestre.

Com a conseqüència, molts animals van perdre la vida i la glaçada va acabar amb pràcticament tota la vegetació del planeta. La falta d'aliment, sumada a les baixíssimes temperatures, va fer que moltes espècies s'extingissin.

En adonar-se de la gravetat de la situació, els eriçons van decidir fer-hi alguna cosa per salvar-se: es van unir en grups. D'aquesta manera es protegrien i es donarien escalf entre ells.

A més de compartir els aliments que entre tots desenterraven de la terra glaçada, a la nit, quan el fred era més intens, s'ajuntaven per donar-se escalfor els uns als altres. Però hi havia un problema: les punxes de l'esquena causaven punxades i rascades entre uns eriçons i els altres. Per a molts resultava molest.

Això va provocar que alguns membres del grup decidissin allunyar-se'n fins a morir congelats. Els altres es van veure obligats, com a espècie, a prendre una decisió de vida o mort:

o s'acostumaven a tolerar les punxes dels companys o s'extingien.

Després d'uns quants abandonaments que van tenir un mal final, la resta de valents eriçons van veure que la solució era ben evident: estar junts davant de l'adversitat.

Per gaudir de l'escalfor de l'altre, van haver d'aprendre a conviure amb les molèsties i les petites ferides involuntàries que els poguessin causar els companys. Però aquestes incomoditats no significaven res en comparació amb el que els esperava si cadascun intentava suportar en solitari la nit glacial.

D'aquesta manera, els eriçons van sobreviure.

Després d'aquell hivern tan dur, a més, van aprendre dues coses. La primera és que hi ha dificultats que requereixen la col·laboració de tots per resoldre-les. La segona és que, encara que hi hagi coses dels altres que ens molestin —el mateix els passa als altres amb nosaltres—, quan ens tractem amb afecte som invencibles.

Al cap de quinze milions d'anys de la seva aparició a la Terra, els eriçons continuen existint. 🌵

PER PENSAR I CRÉIXER

La resposta de Maharshi

Ramana Maharshi va ser un dels guies espirituals més importants de l'Índia moderna. Al seu refugi a Arunachala, la muntanya on va viure bona part de la seva vida, hi anaven moltes persones assedegades de saber i amb ganes de millorar. Una vegada, un d'aquests pelegrins va preguntar al mestre:

—Com hauríem de tractar els altres?

—Els altres no existeixen —va contestar Maharshi.

Amb això volia dir que tots som onades d'un mateix mar, encara que de vegades posem l'èmfasi en el que ens separa. Tots som un, en realitat.

De fet, sovint el que ens molesta de l'altre és un defecte que nosaltres mateixos tenim, com les punxes dels eriçons del conte. Per tant, és un bon mirall del que hem de treballar.

Aquesta realitat no significa que hàgim de permetre que ens facin mal. Hem d'evitar aquelles persones que, sabent el que fan, ens feixen amb les paraules o els actes. De fet, en el seu hàbitat natural, els eriçons s'enfronten als escurçons i tot sovint els vencen.

El missatge d'aquesta faula és un altre: no hi ha rosa sense espines, ni amic tan perfecte que no ens cansi o ens irriți de vegades. Si filem molt prim, al final ens quedarem sols i, com en el conte, patirem el fred glacial.

Cal aprendre a escalfar-nos plegats i, amb paciència i pràctica, també aprendrem a no ferir-nos.